

Molnar, B., Topolovec, M., Horvat, K. *Knjiga pisama : izbor iz fundusa Državnog arhiva u Zagrebu*. Zagreb : Zagrebačko arhivističko društvo ; Državni arhiv u Zagrebu, 2005.

Kako sam naslov publikacije kazuje, radi se o izboru iz korespondencije sačuvane u Državnom arhivu u Zagrebu. Namjera autorica, što same napominju u *Predgovoru*, bila je prikazati mali, ali sadržajno zanimljiv djelić cjelokupnog fundusa koji ukupno broji više od dvije tisuće pisama smještenih u raznim zbirkama, obiteljskim i osobnim fondovima.

Moguće istraživače nastojalo se privući zanimljivim odabirom korespondenata i sadržajem pisama iz kojih se mogu iščitati »zapleti i isječci iz života« bez namjere da se podastru kakve iznimno značajne, dosad neotkrivene činjenice. Vremenski raspon sedamnaest prikazanih pisama proteže se između kraja XVI. st., kada je nastalo prvo pismo iz ovog izbora što ga je barun Ladislav Rauch uputio sinu Danielu, pa do sredine XX. st. kada se Ivan Ribar pismeno obratio Titu. Pored ovih korespondenata, još su zastupljeni Petar Zrinski, srpski knez Miloš Obrenović, Ljudevit Gaj, Velimir Deželić, Josip Juraj Strossmayer, Antun Radić, Marija Dvorák (supruga Stjepana Radića), Marija Jurić Zagorka, Dragica Hirc (kći Dragutina Hirca), Frano Supilo, Gjuro Szabo, Ivo Lola Ribar, Antun Mandić (član predsjedništva AVNOJ-a) te Ralph Stevenson (veleposlanik Velike Britanije u Jugoslaviji).

Pisma su kvalitetno otisnuta (cjelokupan grafički dio posla odrađen je na zavidnoj razini) tako da korisnik bez ikakvih problema može i izravno iščitati njihov sadržaj. Svako je pismo opremljeno prijepisom, prijevodom i komentarom što uvelike olakšava njihovo razumijevanje. Pored spomenutog, publikacija je opremljena i abecednim kazalom korespondenata čiji se dopisi čuvaju u fondovima i zbirkama Državnog arhiva u Zagrebu što dodatno podiže njezinu vrijednost jer čitatelj, pored tiskom objavljenih pisama, ima mogućnost za pronalaženje željena gradiva unutar šireg opsega, odnosno unutar ukupnog fundusa korespondencije koja se čuva u spomenutoj ustanovi.

Ako je tiskanje ovakvih i sličnih publikacija u kojima se nastoji prikazati »izbor« iz određene tematike ili cjeline pomalo nezahvalan, jer autori u spomenuti posao moraju unijeti veliku dozu subjektivnosti nastojeći "pogoditi" ukus ili interese javnosti, uspjeh je veći kada se posao odradi dobro. Ova je publikacija jedan od takvih primjera.

Mario Stipančević